

Министри унутрашњих послова и саобраћаја ЕУ, који су се 2. децембра окупили у Бриселу, размотрили су питања јачања борбе против тероризма. Између осталог, било је речи и о припреми новог споразума – пре свега с САД – о размени података о авионским путницима. Истина, није било говора о томе да ли главни прекоокеански партнер толико страсно жели да их добије. Како се испоставило око „старијег брата“ већ одавно, и то с мале удаљености, прати све што се дешава на супротној обали Атлантика.

„Министар одбране Немачке Карл-Теодор цу Гутенберг је давнашњи и верни пријатељ САД.“ Овакву карактеристику овог политичара у свом телеграму државном департману дао је амерички амбасадор у Берлину Филип Марфи (Philip Murphy). По речима амбасадора, за време једног од разговора с њим барон Гутенберг, члан ХСС странке, изјавио је да пре свега партнери коалиције, које представљају „слободне демократе“ на челу с министром иностраних послова Гвидом Вестервелеом, спречавају јачање броја немачког војног контингента у Авганистану.

Ова запањујуће отворена изјава постала је позната захваљујући истом оном интернет-порталу WikiLeaks, који је обнародовао другу порцију тајних материјала државног департмана САД. Кад је реч о Немачкој, дипломате из америчке амбасаде у Берлину у својим већином саркастичним оценама нису поштеделе ниједног политичара. Изузев једног – челника надлештва одбране. Ово је изазвало опрез у јавности земље. И то није било случајно. Како се открило из докумената који су престали да буду тајна, амбасадор САД је редовно имао поверљиве састанке с Гутенбергом. А управо је барон дужан да стоји на стражи интереса националне безбедности земље. Уосталом, откривена документа не сведоче само о чињеници постојања оваквих сусрета. Такође, постаје јасно да по речима холандског ЕУ-Обсервер-а дипломате САД често без гриже савести прелазе границу између својих директних обавеза обављањем шпијунских функција.

Тако је у оквирима припреме за недавни састанак у Вашингтону министра иностраних послова Бугарске Николаја Младенова и државног секретара САД Хилари Клинтон, где је гост требало да изложи мере своје владе везане за борбу против корупције, државни департман својим дипломатама у Софији дао детаљне инструкције. Пре свега, наложено им је да прикупљају податке о догађајима корупције и другим прекршајима закона међу политичким посленицима земље. То би било потпуно природно, да није налога да се саопштава не само име и дужност чиновника, већ и адреса електронске поште, број

кредитне картице, лични рачун у оквиру програма „Frequent flyer“ - бонуси за путнике који често лете, радно време и тако даље. По Њујорк тајмсу сви ови подаци стижу директно у Агенцију Националне Безбедности (NSA) – највећу обавештајну организацију САД.

А тек кад се ради о самим представницима оваквих установа – а у обавештајну заједницу Америке улази 16 специјалних служби – тим пре се они не осећају везанима у погледу деловања на територији европских савезника. Ових дана је, на пример, букнуо политички скандал у Норвешкој, где су америчке специјалне службе, како се испоставило, пратиле грађане, који наводно представљају потенцијалну опасност за САД. Они су праћени без знања локалних власти. И шта даље? Ево шта каже Игор Коротченко, главни уредник часописа „Национална одбрана“.

- „Разобличавање тајне кухиње америчке дипломатије, безусловно причињава велику штету репутацији Сједињених Америчких Држава. Наравно, ово неће радикално утицати на промену односа с САД. Савезничке обавезе и заједнички интереси су много јачи од тренутног дипломатског скандала. Али у билатералним односима између САД и низа европских чланова НАТО биће одређених колизија.“

Позната је опаска бившег шефа ЦИА Алена Далса, коју је упутио својим савезницима из НАТО: „Ми размењујемо информације, а оно што нам не будете дали, узећемо сами.“ Судаћи по свему, у овом надлештву се свето поштује традиција.

(Глас Русије)